

Η υπερκόσμια εμφάνιση της Θεοτόκου στον Όσιο Σεραφείμ του Σαρώφ

/ [Γνώμες](#)

Κατά τα 1831, δυό μέρες πριν από του Ευαγγελισμού, ο Άγιος είχε πληροφορία άνωθεν πως θα του φανερωνότανε η Παναγία τη νύχτα της γιορτής της. Εκείνη τη νύχτα πιάσανε την προσευχή ο Άγιος μαζί με μια ευσεβέστατη μοναχή Ευπραξία.

Άξαφνα, εκεί που προσευχότανε, άκουσε η Ευπραξία μια βουή και ψαλμωδίες που ερχόντανε από ψηλά. Ύστερα είδε ένα θαμπωτικό φως κ' ένοιωσε στον αγέρα μία γλυκειά ευωδία. Ανατρίχιασε σαν είδε τον Άγιο ν' απλώνη τα χέρια του και να φωνάζη «Θεομήτωρ Πανάχραντε!». Η μοναχή είδε δυό Αγγέλους που προπορευόντανε από την Παναγία, κι' από πίσω της ακολουθούσανε ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, ο απόστολος Ιωάννης και δώδεκα παρθενομάρτυρες. Το κελλί άστραφτε από ένα φως ουράνιο, κι' οι τοίχοι είχανε χαθή. Το φως έγινε τόσο δυνατό που ξεπερνούσε τη λάμψη του ήλιου. Η Ευπραξία τυφλώθηκε από τη φωτοχυσία, κ' έπεσε χάμω σαν κεραυνόπληκτη. Της φάνηκε σαν νάκουγε από

μακριά την Παναγία να μιλά με τον Άγιο, χωρίς να καταλαβαίνει τι λέγανε. Μοναχά ξεχώρισε τα τελευταία λόγια που είπε η Παναγία στον άγιο Σεραφείμ: «Σύντομα, τέκνον μου, θα είσαι μαζί μας». Ύστερα η Θεοτόκος σήκωσε απάνω την Ευπραξία και της έδειξε τις άγιες μάρτυρες που ήτανε μαζί της και που μαρτυρήσανε για την αγάπη του Υιού της, λέγοντάς της: «Μαρτύριο δεν είναι μοναχά η θυσία του σώματος, αλλά κι' ο πόνος που υποφέρει η ψυχή για την αγάπη του Κυρίου». Τέσσερες ώρες βάσταξε αυτή η όραση. Ο Άγιος είπε στην Ευπραξία πως ήτανε η δωδέκατη φορά που είδε την Παναγία.

Εκείνον τον καιρό ο άγιος Σεραφείμ ήτανε εβδομήντα τριών χρονών. Συχνά έλεγε μοναχός του: «Το σώμα μου είναι πιά νεκρό, μα η ψυχή μου είναι σαν να γεννήθηκα τώρα». Προαισθανότανε το τέλος της ζωής του σε τούτον τον κόσμο. Προσκάλεσε τον πνευματικό του μοναστηριού του Ντιβεέβο πάτερ Βασίλειο, και του παράδωσε τα επιμάνικά του και την κυβέρνηση του μοναστηριού.

Φώτης Κόντογλου, απόσπασμα από το Ασάλευτο Θεμέλιο, Ακρίτας 1996